

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਪੱਚੀ ਨੰਬਰ

ਬਾਬਲ ਦੇ ਪਤਨ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ: ਨਬੂਕਦਨੇਜ਼ਰ ਤੋਂ ਬੇਲਸ਼ੱਸਰ ਤੱਕ ਦਾ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਅੰਸ਼

Jeff Pippenger

2023-12-20

ਪੰਜਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਬੇਲਸ਼ੱਸਰ ਦਾ ਪਤਨ ਚੌਥੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਨਬੂਕਦਨੇਜ਼ਰ ਦੇ ਪਤਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

“ਬਾਬਲ ਦੇ ਆਖਰੀ ਸ਼ਾਸਕ ਉੱਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਤੀਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਉੱਤੇ, ਦਿਵਯ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਦਾ ਇਹ ਦੰਡ-ਵਾਕ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ: ‘ਹੇ ਰਾਜਾ,... ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਰਾਜ ਤੈਥੋਂ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।’ ਦਾਨੀਏਲ 4:31।” Prophets and Kings, 533.

ਨਬੂਕਦਨੇਜ਼ਰ ਉਸ ਰਾਜ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੇਲਸ਼ੱਸਰ ਉਸ ਦੇ ਅੰਤ ਦਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਰਾਜ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਤੇਰਾਂ ਦੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ (ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ) ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਰਾਜ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸੂਰ ਦੀ ਵੇਸ਼ਿਆ (ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਬੰਧ) ਭੁੱਲੀ ਹੋਈ ਸੀ।

ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸੂਰ ਸੱਤਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਤੱਕ ਭੁੱਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਇੱਕ ਰਾਜੇ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ; ਸੱਤਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਸੂਰ ਇੱਕ ਵੇਸ਼ਿਆ ਵਾਂਗ ਗਾਵੇਗਾ। ਯਸਾਯਾਹ 23:15.

ਇਸ ਲਈ ਨੇਬੂਕਦਨੇਜ਼ਰ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੇਲਸ਼ੱਸਰ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਨੇਬੂਕਦਨੇਜ਼ਰ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਸਿੰਗ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸਿੰਗ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਬੇਲਸ਼ੱਸਰ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸਿੰਗ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਨਬੂਕਦਨੇਜ਼ਰ ਉੱਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ “ਸੱਤ ਸਮੇਂ” ਸੀ। ਨਬੂਕਦਨੇਜ਼ਰ ਦੇ ਪੱਚੀ ਸੌ ਵੀਹ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਪਸ਼ੂ ਵਾਂਗ ਰਹਿਣ ਦੀ ਕਥਾ ਨੂੰ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਨੇ ਲੇਵੀਆਂ ਛੱਬੀ ਦੇ “ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ” ਦੀ ਆਪਣੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪੱਚੀ ਸੌ ਵੀਹ ਦਾ ਉਲਲੇਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਬੇਲਸ਼ੱਸਰ ਦੇ ਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਲਿਖਤ ਸੀ ਜੋ ਲਿਖੀ ਗਈ ਸੀ: ਮਿਨੇ, ਮਿਨੇ, ਤੇਕੇਲ, ਉਫਰਸਿਨ। ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਹ ਹੈ: ਮਿਨੇ; ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਤੇਰੇ ਰਾਜ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਅੰਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤੇਕੇਲ; ਤੈਨੂੰ ਤਰਾਜ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤੋਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਘਾਟ ਵਾਲਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੇਰੇਸ; ਤੇਰਾ ਰਾਜ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਦੀਆਂ ਅਤੇ ਫ਼ਾਰਸੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ 5:25-28.

ਦਾਨੀਏਲ ਵੱਲੋਂ ਕੰਧ ਉੱਤੇ ਲਿਖੇ ਗਏ ਲੇਖ ਦੀ ਦਿੱਤੀ ਵਿਆਖਿਆ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, “ਮੇਨੇ” ਅਤੇ “ਤੇਕੇਲ” ਸ਼ਬਦ ਭਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਮਾਪ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਮੁਦਰਾ ਦੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ (ਕੁਚ 30:13, ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 45:12)। ਇੱਕ “ਮੇਨੇ” ਪੰਜਾਹ ਸ਼ੇਕਲ, ਅਥਵਾ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਗੋਰਾਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ “ਮੇਨੇ, ਮੇਨੇ” ਦੇ ਹਜ਼ਾਰ ਗੋਰਾਹ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ “ਤੇਕੇਲ” ਵੀਹ ਗੋਰਾਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ “ਮੇਨੇ, ਮੇਨੇ, ਤੇਕੇਲ” ਦੇ ਹਜ਼ਾਰ ਵੀਹ ਗੋਰਾਹ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। “ਉਫਰਸਿਨ” ਦਾ ਅਰਥ “ਵੰਡਣਾ” ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦਾ ਭਾਵ ਇੱਕ “ਮੇਨੇ” ਦੇ ਅੱਧ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਪੰਜ ਸੌ ਗੋਰਾਹ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਕੱਠੇ ਮਿਲਾ ਕੇ ਇਹ ਪੱਚੀ ਸੌ ਵੀਹ ਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਦਾ ਆਖਰੀ ਹਵਾਲਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੇਲਸ਼ੱਸਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨਬੂਕਦਨੇਜ਼ਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਨਿਆਂ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਨਿਆਂ ਲੇਵੀਅਕਾਂਡ ਛੱਬੀ ਦੇ “ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ” ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਕੁਝ ਅਜੇਹੇ ਸ਼ਬਦ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਰਮਗ੍ਰੰਥ

ਲੇਵੀਅਕਾਂਡ ਛੱਬੀ ਦੇ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਦਾ ਹੈ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਇਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕ੍ਰੋਧ ਵਿੱਚ ਸਿਓਨ ਦੀ ਧੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਬੱਦਲ ਨਾਲ ਢੱਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਸੇਭਾ ਨੂੰ ਆਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੇ ਦਿਨ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਚੌਕੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਾ ਕੀਤਾ! ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਿਵਾਸ-ਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਗਲ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਇਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ; ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਕੋਪ ਵਿੱਚ ਯਹੂਦਾਹ ਦੀ ਧੀ ਦੇ ਗੜ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਢਾਹ ਦਿੱਤਾ ਹੈ; ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਤੱਕ ਥੱਲੇ ਲਿਆਇਆ ਹੈ; ਉਸ ਨੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਰਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਿਆਨਕ ਕ੍ਰੋਧ ਵਿੱਚ ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਸਾਰਾ ਸਿੰਗ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ; ਉਸ ਨੇ ਵੈਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਪਿੱਛੇ ਖਿੱਚ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਧਧਕਦੀ ਅੱਗ ਵਾਂਗ ਭੜਕਿਆ, ਜੋ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਭਸਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਵੈਰੀ ਵਾਂਗ ਆਪਣਾ ਧਨੁਸ ਤਾਣਿਆ ਹੈ; ਉਹ ਵਿਰੋਧੀ ਵਾਂਗ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਸਿਓਨ ਦੀ ਧੀ ਦੇ ਡੇਰੇ ਵਿੱਚ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਭਾਉਂਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਸੁੱਟਿਆ; ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕੋਪ ਅੱਗ ਵਾਂਗ ਉੱਡੇਲ ਦਿੱਤਾ। ਪ੍ਰਭੂ ਵੈਰੀ ਵਰਗਾ ਹੋ ਗਿਆ; ਉਸ ਨੇ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਨਿਗਲ ਲਿਆ, ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਹਲ ਨਿਗਲ ਲਏ; ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਗੜ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਯਹੂਦਾਹ ਦੀ ਧੀ ਵਿੱਚ ਸੋਗ ਅਤੇ ਵਿਲਾਪ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਿਵਾਸ-ਡੇਰੇ ਨੂੰ ਬਾਗ ਦੀ ਝੌਂਪੜੀ ਵਾਂਗ ਜ਼ਬਰ ਨਾਲ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ; ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸਭਾ-ਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ; ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਸਿਓਨ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਪਵਿੱਤਰ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸੱਬਤਾਂ ਨੂੰ ਭੁਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੇ ਰੋਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਯਾਜਕ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਜਾਣਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵੇਦੀ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਨੂੰ ਘ੍ਰਿਣਿਤ ਜਾਣਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਮਹਲਾਂ ਦੀਆਂ ਦੀਵਾਰਾਂ ਵੈਰੀ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ; ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਐਸਾ ਸ਼ੇਰ ਮਚਾਇਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਪਵਿੱਤਰ ਤਿਉਹਾਰ ਦੇ ਦਿਨ। ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਸਿਓਨ ਦੀ ਧੀ ਦੀ ਕੰਧ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚਯ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਉਸ ਨੇ ਮਾਪਣ ਦੀ ਡੇਰੀ ਤਾਣੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਨਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ; ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਾਚੀਰ ਅਤੇ ਕੰਧ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਲਾਪ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰ ਦਿੱਤਾ; ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਹੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਗਏ। ਵਿਰਲਾਪ 2:1-8.

ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਕ੍ਰੋਧ "ਉਸ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦਾ ਪ੍ਰਕੋਪ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕ੍ਰੋਧ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਉੱਤਰੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਦੱਖਣੀ ਰਾਜ ਦੋਹਾਂ ਉੱਤੇ ਹੀ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸੀ ਕਾਰਨ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਇੱਕ "ਪਹਿਲੇ" ਅਤੇ ਇੱਕ "ਆਖਰੀ" ਪ੍ਰਕੋਪ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਇੱਕ "ਰੇਖਾ" ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣਾ ਕ੍ਰੋਧ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਿਆਂ "ਤਾਣ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।" ਉਸ ਰੇਖਾ ਦਾ ਉਲਲੇਖ ਦੂਜੇ ਰਾਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਾਸਾਂ ਨਬੀਆਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਰਾਜ ਮਨਸ਼ੇ ਨੇ ਇਹ ਘਿਨਾਉਣੀਆਂ ਕਰਤੂਤਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਬੁਰਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਮੋਰੀਆਂ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਨਾਲ ਯਹੂਦਾਹ ਨੂੰ ਵੀ ਪਾਪ ਕਰਾਇਆ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਯਹੋਵਾਹ ਇਹ ਆਖਦਾ ਹੈ: ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਅਤੇ ਯਹੂਦਾਹ ਉੱਤੇ ਐਸੀ ਬਿਪਤਾ ਲਿਆ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੋ ਕੋਈ ਉਸ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਸੁਣੇਗਾ, ਉਸ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਕੰਨ ਝਣਕ ਉੱਠਣਗੇ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਉੱਤੇ ਸਮਾਰੀਆ ਦੀ ਮਾਪਣ ਵਾਲੀ ਡੇਰੀ ਅਤੇ ਅਹਾਬ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਦਾ ਸਾਹੁਲ ਲਾਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਟਾਵਾਂਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਥਾਲੀ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਕੇ ਉਲਟਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਬਾਕੀ ਰਹਿ ਗਏ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਆਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪ ਦਿਆਂਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਭ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਲਈ ਲੁੱਟ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣ ਜਾਣਗੇ।" 2 ਰਾਜਿਆਂ 21:10-14.

ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੀ "ਰੇਖਾ," ਜੋ ਮੂਸਾ ਦੇ "ਸੱਤ ਵਾਰ" ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਤਰੀ ਰਾਜ ਉੱਤੇ (ਅਹਾਬ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਉੱਤੇ) ਤਾਣੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਯਹੂਦਾਹ ਉੱਤੇ। "ਸੱਤ ਵਾਰ" ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਾਈਬਲੀ ਸ਼ਬਦ, ਜੋ ਲੇਵੀਅਕਾਂਡ ਛੱਬੀ ਤੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ, "ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਕੀਤੇ ਹੋਏ" ਹੈ।

ਤਦ ਮੈਂ ਵੀ ਕ੍ਰੋਧ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚਲਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਮੈਂ, ਹਾਂ ਮੈਂ ਆਪ ਹੀ, ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਤ ਗੁਣਾ ਤਾੜਨਾ ਦਿਆਂਗਾ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦਾ ਮਾਸ ਖਾਵੋਗੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਧੀਆਂ ਦਾ ਮਾਸ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਖਾਵੋਗੇ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਚੇ ਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕੱਟ ਡਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ

ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਬੁੱਤਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿਆਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਘਿਣ ਕਰੇਗੀ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਗਰਾਂ ਨੂੰ ਉਜਾੜ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁੰਨ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸੁਰੱਖਿਤ ਭੇਟਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਤ ਨਹੀਂ ਸੁੰਘਾਂਗਾ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਜਾੜ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ; ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵੈਰੀ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੱਸਣਗੇ, ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਣਗੇ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੌਮਾਂ ਵਿੱਚ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਤਲਵਾਰ ਖਿੱਚ ਲਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਦੇਸ਼ ਉਜਾੜ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਗਰ ਸੁੰਨੇ ਪੈ ਜਾਣਗੇ। ਤਦ ਜਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਦੇਸ਼ ਉਜਾੜ ਪਿਆ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵੈਰੀਆਂ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੋਵੋਗੇ, ਉੱਨਾ ਸਮਾਂ ਦੇਸ਼ ਆਪਣੇ ਸੱਬਤਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲਵੇਗਾ; ਤਦ ਦੇਸ਼ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸੱਬਤਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲਵੇਗਾ। ਜਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਉਹ ਉਜਾੜ ਪਿਆ ਰਹੇਗਾ, ਉਹ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਕਰੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਵੱਸਦੇ ਸਨ, ਤਦ ਤੁਹਾਡੇ ਸੱਬਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੋਥੀ 26:28–35.

ਯਹੋਯਾਕੀਮ ਦੀ ਬੰਦਿਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮ ਵਜੋਂ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਗੈਰ-ਕੌਮਾਂ ਵਿੱਚ ਛਿਟਕਾਓ ਉਸ ਲਈ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ। ਫਿਰ, ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ “ਵੈਰੀਆਂ ਦੇ ਦੇਸ਼” ਵਿੱਚ ਸੀ, ਤਦ ਦੇਸ਼ ਨੇ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ “ਸੱਬਤਾਂ” ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ। ਦੂਜਾ ਇਤਿਹਾਸ-ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਮਾਂ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੇ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਨਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਪਛਾਣਿਆ।

ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਤਲਵਾਰ ਤੋਂ ਬਚ ਨਿਕਲੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਕਰ ਕੇ ਲੈ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਦਾਸ ਰਹੇ, ਜਦ ਤਕ ਫ਼ਾਰਸ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਰਾਜਕਾਲ ਨਾ ਆ ਗਿਆ; ਤਾਂ ਜੋ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੇ ਮੂੰਹ ਰਾਹੀਂ ਕਹੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਹੋਵੇ, ਜਦ ਤਕ ਦੇਸ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੱਬਤਾਂ ਦਾ ਭੋਗ ਨਾ ਲਿਆ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਉਹ ਉਜਾੜ ਪਿਆ ਰਿਹਾ, ਉਹ ਸੱਬਤ ਮਨਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਸੱਤਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਹੋਵੇ। ਹੁਣ ਫ਼ਾਰਸ ਦੇ ਰਾਜਾ ਕੁਰਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ, ਤਾਂ ਜੋ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੇ ਮੂੰਹ ਰਾਹੀਂ ਕਹਿਆ ਹੋਇਆ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਬਚਨ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇ, ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਫ਼ਾਰਸ ਦੇ ਰਾਜਾ ਕੁਰਸ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਉਭਾਰਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਵਾਇਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਫ਼ਾਰਸ ਦਾ ਰਾਜਾ ਕੁਰਸ ਇਉਂ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਅਕਾਸ਼ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਯਹੂਦਾ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਯਹੂਸਲਮ ਵਿੱਚ ਉਸ ਲਈ ਇੱਕ ਘਰ ਬਣਾਵਾਂ। ਉਸ ਦੀ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਜਾ ਵਿੱਚੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੌਣ ਹੈ? ਪ੍ਰਭੂ ਉਸ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹ ਜਾਵੇ। 2 ਇਤਿਹਾਸ 36:20–23।

“ਤਿੱਤਰ-ਬਿੱਤਰ ਹੋਣਾ” ਸ਼ਬਦ “ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ” ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਨੇਬੁਕਦਨੋਸਰ ਉੱਤੇ ਆਇਆ ਉਹ ਨਿਆਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ “ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ” ਤੱਕ ਜਾਨਵਰ ਵਾਂਗ ਰਹਿੰਦਾ ਰਿਹਾ, ਬੇਲਸ਼ੱਸਰ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭੀਤ ਉੱਤੇ ਲਿਖੇ ਉਹ ਰਹੱਸਮਈ ਸ਼ਬਦ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ: “ਮੇਨੇ, ਮੇਨੇ, ਤੇਕੇਲ ਉਫ਼ਰਸੀਨ।” ਬੇਲਸ਼ੱਸਰ ਦਾ ਨਿਆਂ ਉਸ ਹੱਥ-ਲਿਖਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਜੋੜ ਪੱਚੀ ਸੌ ਵੀਹ ਬਣਦਾ ਹੈ—ਉਹੀ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਨੇਬੁਕਦਨੋਸਰ ਜਾਨਵਰ ਵਾਂਗ ਰਹਿੰਦਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਜੋ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਛੱਥੀ ਵਿੱਚ “ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ” ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਬੇਲਸ਼ੱਸਰ ਦਾ ਨਿਆਂ, ਜਿਸ ਦੀ ਪੂਰਵ-ਛਾਇਆ ਨੇਬੁਕਦਨੋਸਰ ਦੇ ਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸੀ, “ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ” ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਨਿਆਂ “ਬਾਬਲ ਦੇ ਪਤਨ” ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਜੋ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਬਾਬਲ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਤਨ ਉਹ ਸੀ ਜਦੋਂ ਨਿਮਰੋਦ ਦਾ ਮੀਣਾਰ ਢਾਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਇੱਕੋ ਹੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਹੀ ਬੋਲੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪੂਰਬ ਵੱਲੋਂ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਏ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸ਼ਿਨਾਰ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੈਦਾਨ ਲੱਭਿਆ; ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਥੇ ਵੱਸ ਗਏ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਆਓ, ਅਸੀਂ ਇੱਠਾਂ ਬਣਾਈਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਕਾਈਏ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਪੱਥਰ ਦੀ ਥਾਂ ਇੱਟ ਸੀ, ਅਤੇ ਗਾਰੇ ਦੀ ਥਾਂ ਲਸਦਾਰ ਮਿੱਟੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਓ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੀਣਾਰ ਬਣਾਈਏ, ਜਿਸ ਦਾ ਸਿਰਾ ਆਕਾਸ਼ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੇ; ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇੱਕ ਨਾਮ ਬਣਾਈਏ, ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਮੁਖ ਉੱਤੇ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਈਏ। ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਉਸ ਸ਼ਹਿਰ ਅਤੇ ਉਸ ਮੀਣਾਰ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਬਣਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਅਤੇ

ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਵੇਖੋ, ਲੋਕ ਇੱਕ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਦੀ ਇੱਕੋ ਹੀ ਭਾਸ਼ਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਕੰਮ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਹੁਣ ਜਿਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਓ, ਅਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰੀਏ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਗਡਬਡ ਕਰ ਦੇਈਏ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਬੋਲੀ ਨਾ ਸਮਝ ਸਕਣ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਥੋਂ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਮੁਖ ਉੱਤੇ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸ਼ਹਿਰ ਬਣਾਉਣਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਉਤਪੱਤੀ 11:1-8।

ਬਾਬਲ ਦੇ ਨਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਨਿਮਰੋਦ ਦਾ ਨਿਆਂ ਸੀ, ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਨਿਮਰੋਦ ਦੇ ਬਾਗੀਆਂ ਨੂੰ "ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਉੱਤੇ" "ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।" ਨਿਮਰੋਦ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੀਨਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ "ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇੱਕ ਨਾਮ ਬਣਾਈਏ, ਕਿਤੇ ਐਸਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਉੱਤੇ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਈਏ।"

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਇੱਕ "ਨਾਂ" ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਿਮਰੋਦ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੇ ਜੋ ਚਰਿੱਤਰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਫਲਾਂ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਜਾਣੋਗੇ। ਨਿਮਰੋਦ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਦਾ ਫਲ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ, ਮੀਨਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਸੀ। ਇੱਕ "ਮੀਨਾਰ" ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ "ਸ਼ਹਿਰ" ਰਾਜ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਨਿਮਰੋਦ ਦੇ ਬਾਗੀਆਂ ਦਾ ਨਾਂ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦਾ ਮਿਲਾਪ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੁਰਤੀ ਵਜੋਂ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਬਾਬਲ ਦੇ ਪਤਨ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ "ਚਲੋ" ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਉਹ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਗਡਬਡ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਪਾਸੇ ਤਿੱਤਰ-ਬਿੱਤਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਿਆਂ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ "ਚਲੋ" ਦੂਜੇ "ਚਲੋ" ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸ਼ਹਿਰ ਅਤੇ ਮੀਨਾਰ ਬਣਾਇਆ। ਜਦੋਂ ਉਹ "ਚਲੋ" ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕਰ ਚੁੱਕੇ, ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਗੋਚਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਣ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਿਆ। ਤੀਜਾ "ਚਲੋ" ਨਿਆਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ "ਚਲੋ" ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਗਤ ਪਰਖ ਸੀ। ਪਹਿਲਾ "ਚਲੋ" ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ "ਚਲੋ" ਦਾ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣਾ ਸਦੀਵੀ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅ ਵਾਲੀ ਪਰਖ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਮਰੋਦ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਅਤੇ ਪਤਨ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਕੇਵਲ ਇਹ ਦਰਸਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਬਾਬਲ (ਬਾਬਲ) ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਡਿੱਗਿਆ, ਤਾਂ "ਸੱਤ ਵਾਰਾਂ" ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ "ਤਿੱਤਰ-ਬਿੱਤਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ" ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਮਰੋਦ ਦਾ ਨਿਆਂ ਤਿੱਤਰ-ਬਿੱਤਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਬੂਕਦਨੋੱਸਰ ਦਾ "ਸੱਤ ਵਾਰਾਂ" ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਬੇਲਸ਼ੱਸਰ ਦਾ "ਪੱਚੀ ਸੌ ਵੀਹ" ਦੁਆਰਾ।

ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਦੀ ਮੋਹਰ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਆਇ ਚਾਰ ਅਤੇ ਪੰਜ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਰੇਖਾ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਅਤੇ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਮੀਂਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ। ਇਹ ਰੇਖਾ ਨਬੂਕਦਨੋੱਸਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਬਾਬਲ ਦੇ ਪਤਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ 1798 ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਆਤਮਿਕ ਬਾਬਲ (ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ) ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਡਿੱਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਰੇਖਾ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬੇਲਸ਼ੱਸਰ ਦਾ ਬਾਬਲ ਡਿੱਗਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਆਤਮਿਕ ਬਾਬਲ (ਫਿਰ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੀ) ਦੇ ਕ੍ਰਮਵੱਧੀ ਪਤਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਕਟ ਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਰੇਖਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਬਾਬਲ ਦੇ ਪਤਨ ਦੇ ਦੋ ਗਵਾਹ ਹਨ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੋ ਗਵਾਹ ਹਨ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤਰਕ ਮਹਾਨ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਅੰਤ ਦੀ ਮੋਹਰ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਚਾਰ ਅਤੇ ਪੰਜ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਰੇਖਾ ਵਿੱਚ ਬਾਬਲ ਦੇ ਪਤਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਚਾਰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਗਵਾਹੀ ਵਜੋਂ ਵੇਖਦਾ ਹੈ।

ਨਬੂਕਦਨੋੱਸਰ ਅਤੇ ਬੇਲਸ਼ੱਸਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤਿਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਰੂਪ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਮੇਮਣੇ-ਸਮਾਨ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਨਬੂਕਦਨੋੱਸਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ

ਹੋਇਆ ਪਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਜਗਰ ਵਾਂਗ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਬੇਲਸ਼ੱਸਰ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਸਿੰਗ, ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਿਤ ਹੈ, ਨਬੁਕਦਨੇਜ਼ਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਲਟੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਬੇਲਸ਼ੱਸਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਨਬੁਕਦਨੇਜ਼ਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੁੱਧਵਾਨ ਕੁਆਰੀ ਅਤੇ ਬੇਲਸ਼ੱਸਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀ ਵਜੋਂ ਵੀ ਵੇਖਾਂਗੇ।

ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਚਾਰ ਅਤੇ ਪੰਜ ਬਾਰੇ ਆਪਣਾ ਵਿਚਾਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

“ਬੇਲਸ਼ੱਸਰ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮੌਕੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਾਦਾ ਨਬੁਕਦਨੇਜ਼ਰ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਹੋਇਆ ਵੇਖਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਬੁੱਧੀ ਉੱਤੇ ਉਹ ਅਹੰਕਾਰੀ ਸਮਰਾਟ ਮਾਣ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਉਸੇ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਲੈ ਲਈ ਜਿਸ ਨੇ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਰਾਜ ਤੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦਾ ਸਾਥੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਪਰ ਬੇਲਸ਼ੱਸਰ ਦੇ ਮਨੋਰੰਜਨ-ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਆਤਮ-ਮਹਿਮਾ ਨੇ ਉਹ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਵਰਗੇ ਹੀ ਪਾਪ ਕੀਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਬੁਕਦਨੇਜ਼ਰ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਆਂ ਲਿਆਏ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਮੌਕੇ ਵਿਅਰਥ ਗਵਾਏ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਰਪਾਪੂਰਵਕ ਬਖਸ਼ੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਮੌਕਿਆਂ ਦਾ ਲਾਭ ਚੁੱਕਣ ਵਿੱਚ ਲਾਪਰਵਾਹ ਰਿਹਾ। ‘ਮੈਂ ਉਧਾਰ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕੀ ਕਰਾਂ?’—ਇਹ ਉਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਮਹਾਨ ਪਰ ਮੂਰਖ ਰਾਜਾ ਬੇਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਟਾਲ ਗਿਆ।”

“ਅੱਜ ਦੇ ਲਾਪਰਵਾਹ, ਬੇਪਰਵਾਹ ਜਵਾਨੀ ਦਾ ਇਹੀ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਹੱਥ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਗਾ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਬੇਲਸ਼ੱਸਰ ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਬਹੁਤਿਆਂ ਲਈ ਤੌਬਾ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੋਵੇਗੀ।

“ਬਾਬਲ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਕੋਲ ਧਨ-ਦੌਲਤ ਅਤੇ ਆਦਰ-ਮਾਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਹੰਕਾਰੀ ਆਤਮ-ਭੇਗ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉੱਚਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਹੀ ਬਾਂਹ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਹ ਸੋਚਿਆ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਸਾਹਸ ਕਰੇਗਾ, ‘ਤੂੰ ਇਹ ਕਿਉਂ ਕਰਦਾ ਹੈ?’ ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਰਹੱਸਮਈ ਹੱਥ ਉਸ ਦੇ ਮਹਲ ਦੀ ਕੰਧ ਉੱਤੇ ਅੱਖਰ ਲਿਖਣ ਲੱਗਾ, ਤਾਂ ਬੇਲਸ਼ੱਸਰ ਭੈਭੀਤ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਬਦ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਮੁੱਚੀ ਤਾਕਤ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਵਾਂਗ ਨਿਮਾਣਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਬੇਲਸ਼ੱਸਰ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਡੇ ਇਕ ਦੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਉਪਹਾਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਸ ਦੀ ਅੰਤਰਆਤਮਾ ਜਾਗ ਉੱਠੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝ ਆ ਗਈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਜਾਣਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਦਾਦੇ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਠੀਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਉਭਰ ਆਇਆ ਜਿਵੇਂ ਕੰਧ ਉੱਤੇ ਲਿਖਤ ਸੀ।” Bible Echo, April 25, 1898.